

ПРОТЕСТАНТСЬКА ЕТИКА ЯК ВИД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Що ж стоїть за завоюваннями «нетрадиційного християнства»? Що штовхає людей, особливо молодь, в ці конфесії, що вони дають? Розчарування в «старій духовності»? Чи практики протестантизму здатні задовольнити специфічні релігійні потреби громадян, які не задовольняє те ж тисячолітнє православ'я?

Метою дослідження є визначення всіх особливостей протестантизму, а також аналіз протестантської етики як виду професійної діяльності.

Етика протестантизму дуже повно формує суспільну та особисту думку людини. Вона виховує і є гарним представником повноцінної філософії життя. Як ми знаємо, етика та уявлення про світ у людини виникають у суспільстві. Саме воно виховує і впливає на нас з наймолодшого віку. Так само і людина вкладає щось у суспільство. Кожне суспільство будується на якихось нормах та правилах. Протестантство було побудовано на релігійних нормах та ученнях, згодом додалася світська думка, яка в той самий час сама була під впливом церкви. Тобто морально-етичне сприйняття формується завдяки багатьом факторам, які впливають один на одний.

Протестантська етика сягає часів загальної етики християнства. Представники цього напряму були не задоволені тим, як Рим трактує Біблію.

Як відомо, після 1517 року римська-католицьке християнство розпадається на дві основні течії: католицьку та протестантську церкви. З цього виходить, що вони мають багато спільних рис, які також притаманні всім християнам. Згодом вчення протестантів розпалися ще на багато підтечій, в яких були свої особливості. Поширення протестантизму останнього десятиліття – явище дуже складне й багатогранне.

З роками протестантизм змінювався і розвивався, з реформації він перетік у євангелікалізм, потім у фундаметалізм, ліберальну теологію та діалектичну теологію. Протестанти по-іншому бачать і сприймають світ, у них трохи інші моральні та етичні норми, ніж в решти представників християнських течій. Люди, які відносять себе до них, частіше моляться та відвідують молитовні будинки, ніж ті, хто на соціопитуваннях визначають себе як «православні».

Протестантизм – нова течія в християнстві, яка об'єднує ряд церковних напрямів. Для всіх цих напрямів спільними є такі принципи: заперечення верховної влади папи, невизнання ікон, мощей, культу святих і Богоматері, вимоги скасувати чернецтво, спростити обряди, скоротити кількість релігійних свят, «здешевити» церкву. Особлива увага в протестантизмі приділяється внутрішній, особистій релігійності, а не її зовнішньому прояву. Важливою

особливістю протестантської церкви є її національний характер, тому що вона виникла в умовах формування буржуазних націй. Найбільший спротив викликали продажі індульгенцій, тобто прощення наперед.

Важливо зазначити те, що в протестантських церквах дуже багато уваги приділяється проповіді, читанню та вивченню Біблії. Знання слова Божого в Святому Письмі – це принципова духовна потреба людей, яку, на жаль, «традиційні» церкви задовольняють, м'яко кажучи, не повністю.

Найбільшими серед протестантських релігійних спільнот є згромадження євангельських християн-баптистів, що нараховує 3094 осередки або 29,1% від загальної кількості протестантських громад України. Найвпливовішим та найчисельнішим протестантським згромадженням залишається Всеукраїнський союз об'єднань євангельських християн-баптистів (ВСО ЄХБ), який на початок 2013 року нараховує 2749 релігійних організацій, або 25,9% протестантських організацій або 7,4% релігійних організацій держави. Другою за кількістю протестантських громад є спільнота прихильників віровчення п'ятидесятників, що нараховує 2951 осередок або 27,8% від загальної кількості протестантських громад України. Найбільшу кількість п'ятидесятників об'єднує Всеукраїнський союз церков християн віри євангельської–п'ятидесятників (ВСЦ ХВСП). Сьогодні ВСЦ ХВСП нараховує у своєму складі 1745 релігійних організацій, що становить 16,4% протестантських громад або 4,7% загальнодержавної релігійної мережі. Зменшується кількість релігійних організацій Свідків Єгови в Україні. Зокрема, впродовж 2012 року їх мережа зменшилась на 5 одиниць і складає на початок 2013 року 1091 згромадження, що становить 10,3% протестантських громад або 2,9% загальнодержавної мережі.

Не варто забувати і розмаїття методів, якими протестантські професійні організації намагаються «достукатися» до потенційних віруючих та широкий спектр релігійних практик, які використовують різні конфесії. Вони стараються якомога більше залучати людей до цієї течії. Виділяють основні причини збільшення протестантських громад, що буде поступово продовжуватися і в найближчі роки, а саме:

Сучасніші, ефективніші та агресивніші методи залучення нових членів та проповіді, так звана пропагандистська активність. Використовуючи матеріальну та інтелектуальну допомогу закордонних центрів, українські протестанти швидко навчилися масовим формам євангелізації, які практикуються на Заході (на стадіонах, у кінотеатрах та концертних залах), недоступним (особливо на початку дев'яностих) для православних місіонерів. Тільки з'явившись, ці методики вражали і населення викликаючи у нього якщо не дезорієнтацію, то, принаймні, нерозуміння і нездатність ефективно протидіяти, чи, хоча б, систематично реагувати або, елементарно, наслідувати. Ще одним «плюсом» протестантських організацій є

«вільні», демократичніші системи прийняття і впровадження рішень, які на практиці виявляються набагато ефективнішими, ніж ієрархічні системи традиційних церков, недостатньо гнучкі в сучасних умовах. Висока автономність окремих общин і наявність великої кількості міжгромадних та міжконфесійних об'єднань та зв'язків дозволяють протестантам швидко й досить ефективно реагувати на майже будь-які виклики, імплементувати нові тактики та стратегії. Протестантизм має вирішальну перевагу – в ньому немає прірви між мирянством і клиром, а тому протестантизм функціонує не за принципами громіздкої кастової системи. Також ще одним фактором отримання авторитету суспільства є обережне ставлення до політики і намагання уникати політичних маніпуляцій, в яких часто грузнуть «традиційні» церкви – практика показує, що з точки зору «приваблення неприваблених» це – найправильніша стратегія.

Отже, за підсумками написання наукової статті можна дійти висновку, що протестантська етика побудована на релігійних уявленнях про світ та роль людини в ньому. Сьогодні протестантизм – потужний багатогранний рух зі значним досвідом і напрацюваннями, який має що запропонувати досі дещо нерозбірливим у питаннях релігії українцям і має перспективи подальшого зростання.

Список використаної літератури:

1. Любащенко В. І. Реформатські церкви // *Енциклопедія історії України: у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін.; Інститут історії України НАН України. – К.: Наук. думка, 2012. – Т. 9. – С. 182.*
2. Войналович В. Протестантизм // *Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.: Парламентське видавництво, 2011. – 611 с.*
3. Макс Вебер і методологія історії. Протестантська етика. – М., 1985. – С. 86.
4. Гончарук Т. В., Шумка М. Л. Громадянське суспільство в Україні: проблеми становлення та потенціал / Т. В. Гончарук, М. Л. Шумка // *Матеріали міжнародних філософсько-економічних читань. – Львів, 2011. – С. 215-222.*
5. Шумка М. Л., Гурик М. І. Взаємозв'язок етики і політики в інтенціях Ярослава Стецька / М. Л. Шумка, М. І. Гурик // *Грані. Науково-теоретичний і громадсько-політичний альманах. Вип. 4(84). – Дніпропетровськ, 2012. – С. 48-51.*
6. [Гурик М. Макс Вебер проблема багатства і бідності \[Електронний ресурс\] / Мирослава Гурик, Володимир Баран // Мандрівець. – 2008. – № 4. – С. 41-44.](#)
7. Шумка М. «...Легше верблюдові пройти через голчине вушко, ніж багатому в Царство Божє» [Електронний ресурс] / М. Шумка, І. Плонка, Т. Маслова // *Мандрівець. – 2008. – № 4. – С. 75-79.*